

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/49/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222202067
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7222202067.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Aleny Mikovej, v právnom spore žalobcu: Nemocnica s poliklinikou v Komárne, Komárno, Mederčská 39, IČO: 17335639, proti žalovanému: Sidéria - Istota, združená zdravotná poisťovňa, Košice, Železiarska ulica, IČO: 31266011, o 4 272 295,93 Sk s príslušenstvom, o odvolaní právneho nástupcu žalovaného proti opravnému uzneseniu bývalého Okresného súdu Košice II č. k. 17C/1352/2000 - 133 z 18. januára 2023 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Košice č. k. K2-17C/1352/2000 - 169 z 21. februára 2024

rozhodol:

P o t v r d z u j e opravné uznesenie bývalého Okresného súdu Košice II č. k. 17C/1352/2000 - 133 z 18.1.2023 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Košice č. k. K2-17C/1352/2000 - 169 z 21.2.2024.

odôvodnenie:

1. Bývalý Okresný súd Košice II rozsudkom č. k. 17C/1352/00 - 72 z 10.12.2001 konanie sčasti zastavil a žalovanému, ktorý v záhlaví rozsudku bol označený ako Sidéria-Istota, združená zdravotná poisťovňa, Železiarska ulica bez uvedenia mesta, v ktorom žalovaný sídlil a tiež bez identifikačného čísla danej organizácie (ďalej aj len ako „IČO“), uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť 3 844 720,70 Sk s poplatkom z omeškania špecifikovaným v danom výroku rozsudku do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a účastníkom náhradu trov konania nepriznal; rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 5.3.2002.

2. Následne bývalý Okresný súd Košice II na návrh Nitrianskeho samosprávneho kraja z 12.9.2017 na vykonanie opravy v označení žalovaného o doplnenie jeho chýbajúceho identifikačného znaku (IČO) najprv postupom podľa §64 CSP uznesením z 15.12.2022, č. k. 17C/1352/2000 – 126 rozhodol, že v konaní bude pokračovať s Nitrianskym samosprávnym krajom ako s právnym nástupcom žalobcu a s obchodnou spoločnosťou DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s. ako s právnym nástupcom žalovaného a až potom, čo toto uznesenie dňom 22.12.2022 nadobudlo právoplatnosť, uznesením z 18.1.2023, č. k. 17C/1352/2000 – 133, v ktorého záhlaví ako strany sporu označil už právnych nástupcov pôvodných účastníkov konania, t. j. Nitriansky samosprávny kraj, resp. DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., postupom podľa §224 CSP vyhovel návrhu vykonaním opravy záhlavia rozsudku v označení žalovaného o doplnenie jeho chýbajúceho identifikačného znaku „IČO: 31266011“. Následne Mestský súd Košice ako právny nástupca bývalého Okresného súdu Košice II uznesením z 21.2.2024, č. k. K2-17C/1352/2000 – 169 záhlavie opravného uznesenia opravil tak, že za strany sporu (účastníkov konania) na strane žalobcu i žalovaného označil subjekty zhodne s tým, ako tieto boli označené v opravovanom právoplatnom rozsudku, t. j. ako Nemocnica s poliklinikou v Komárne, resp. ako Sidéria-Istota, združená zdravotná poisťovňa.

3. Proti opravnému uzneseniu z 18.1.2023, č. k. 17C/1352/2000 - 133 DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s. (IČO: 35 942 436) ako právny nástupca žalovaného ešte 2.2.2023 (t. j. ešte pred vydaním ďalšieho opravného uznesenia z 21.2.2024) podal odvolanie z odvolacích dôvodov podľa §365 ods. 1 písm.

a), písm. b), písm. d) a písm. h) CSP argumentujúc, že konanie bolo právoplatne skončené ešte dňom 5.3.2002 a preto súd nemôže vydať rozhodnutie o pokračovaní v konaní, v dôsledku čoho teraz v rozsudku v znení jeho opravy on nesprávne je označený ako žalovaný, hoci v tomto konaní žalovanou stranou nikdy nebol a vykonaná oprava pôsobí preto zmätočne. Podotkol, že ak po právoplatnosti rozsudku dôjde k zániku niektorej sporovej strany, otázka právneho nástupníctva sa má posudzovať v rámci exekučného konania. Okrem toho namietal, že súd opravu záhlavia rozsudku vykonal po viac ako 20 rokoch, čo podľa neho narúša princíp právnej istoty a vyslovil domnienku, že napriek tomu, že Civilný sporový poriadok neupravuje konkrétnu lehotu na vykonanie opravy súdneho rozhodnutia, táto by nemala presiahnuť dobu 10 rokov od nadobudnutia jeho právoplatnosti. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie buď zmenil tak, že návrh žalobcu z 12.9.2017 zamietne alebo ho zruší a vec vráti súdu prvej inštancie.

4. Navrhovateľ opravy vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil. Podľa neho oprava rozsudku sa môže vykonať aj po právoplatnosti rozsudku kedykoľvek, t. j. bez časového obmedzenia, zákonodarca v tomto smere nestavil žiadnu lehotu. Oprava rozsudku podľa neho nesúvisí s riešením právneho nástupníctva, ale táto problematika v súvislosti s predmetným rozsudkom bola riešená v exekučných konaniach.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, bez nariadenia pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie v znení jeho opravy, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§34 a §355 a nasl. CSP o odvolaní) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Odvolanie právneho nástupcu žalovaného formálne pritom smeruje proti opravnému uzneseniu bývalého Okresného súdu Košice II z 18.1.2023, po obsahovej stránke z veľkej časti však napáda jeho uznesenie z 15.12.2022 o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami sporových strán, ktoré vydaniu opravného uznesenia predchádzalo. Rozhodnutie súdu o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami nie je však predmetom odvolacieho prieskumu, proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné ani nie je (§357 CSP, a contrario). V právoplatne skončenom konaní však nemožno pokračovať a s týmto pokynom odvolacieho súdu preto došlo aj k následnej oprave opravného uznesenia z 18.1.2023 uznesením prvoinštančného súdu z 21.2.2024.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu odvolací súd v plnej miere sa stotožňuje so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre postup podľa §224 CSP na opravu zrejmej nesprávnosti spočívajúcej v chýbajúcom identifikačnom údaji žalovaného, konkrétne jeho identifikačného čísla.

8. Celkom jednoznačným úmyslom zákonodarcu vyjadreným v §224 CSP bolo možnosť vykonania opravy prípadných formálnych nedostatkov súdneho rozhodnutia neobmedziť žiadnou lehotou, preto k vyjadreniu tohto jeho úmyslu aj došlo použitím slova „kedykoľvek“, čo znamená, že súdu je umožnené formálne pochybenia v jeho rozhodnutí napraviť bez časového obmedzenia. Správnosť takéhoto výkladu predmetného zákonného ustanovenia nepopieral pritom ani samotný odvolateľ, ktorý svoje domnienky o potrebe možnosť súdu vykonať opravu svojich rozhodnutí časovo ohraničiť, a to práve dobou 10 rokov, napokon ani nijako neodôvodnil.

9. V riešenom prípade nemožno pritom pochybovať, že v opravovanom právoplatnom rozsudku súdu išlo práve o formálne pochybenie, nakoľko žalobca priamo ešte v žalobe zo 14.12.2000 žalovaného ako právnickú osobu riadne, v súlade s vtedy platným procesným poriadkom označil aj identifikačným číslom jeho organizácie (§79 ods. 1 OSP), ktorý jeho identifikačný znak tak do záhlavia písomného vyhotovenia rozsudku a jeho rovnopisov sa nepremietol len nedopatrením zo strany osoby, ktorá tieto rozhodnutia vyhotovovala. Odvolací súd sa nestotožnil preto ani so záverom odvolateľa, že vydaním opravného uznesenia z 18.1.2023 došlo k porušeniu princípu právnej istoty, nakoľko napadnutým uznesením právoplatný rozsudok bývalého Okresného súdu Košice II č. k. 17C/1352/00 - 72 z 10.12.2001 bol doplnený len o označenie žalovaného aj jeho identifikačným číslom, pričom táto zmena tak práv, ako ani povinností sporových strán, ako o týchto bolo opravovaným rozsudkom právoplatne rozhodnuté ešte k 5.3.2002, žiadnym spôsobom sa nedotkla.

10. Z týchto dôvodov odvolací súd argumentáciu odvolateľa proti vykonaniu uvedenej opravy právoplatného rozsudku súdu, na ktorých tento zakladal svoje odvolacie dôvody, nepovažoval za opodstatnenú a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z 18.1.2023 v spojení s jeho opravným uznesením z 21.2.2024 postupom podľa §387 CSP potvrdil ako vecne správne.

11. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie **n i e** je prípustné.